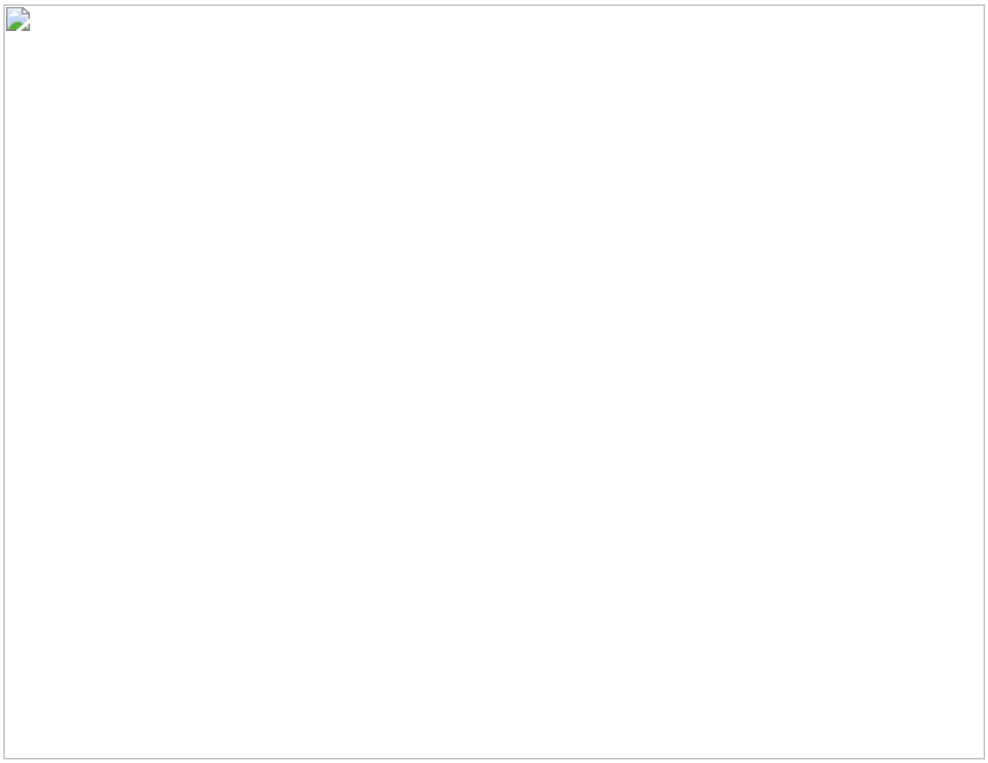
archive.today
webpage capture
Saved from https://reportersonline.nl/de-seksuele-revolutie-kwam-pedo-mannen-wel-hee search
no other snapshots from this url
28 Mar 2025 15:46:24 UTC
All snapshots from host reportersonline.nl
Webpage Screenshot
share download .zip report bug or abuse Buy me a coffee

De seksuele revolutie kwam pedo-mannen wel heel erg goed uit

Geplaatst op 20 mei 2021 door Annedieke Kuchler

Regisseur Woody Allen, regisseur Roman Polanski, politicoloog en voormalig Europarlementariër Olivier Duhamel en zeer recent de Franse auteur Gabriel Matzneff. Allen zijn omstreden vanwege hun "liefde" voor minderjarigen.

Stuk voor stuk mannen van de babyboom-generatie die hun pedoseksuele gevoelens niet onder stoelen of banken staken. In de jaren ’70 werd er niet zo moeilijk gedaan over relaties tussen volwassenen en kinderen. Alles moest immers kunnen. Het ‘pedo’ zijn hoorde in het palet, net als homo- of hetero-zijn. De kinderen van toen, komen nu als volwassenen met de verhalen rond deze beerputten naar buiten. De kinderen van de Seksuele Revolutie waren namelijk helemaal niet zo vrij en blij.

Steun onafhankelijke journalistiek!

Bij Reporters Online krijgen journalisten rechtstreeks van hun lezers een beloning voor hun werk, door donaties en door verkoop van hun artikelen. Donaties aan deelnemende journalisten zijn mogelijk onder de artikelen hiernaast

Als je het platform Reporters Online wilt steunen: dat kan ook!

Klik hier

En zie voor meer informatie hier..

Artikel delen?

Generatie jaren ’60

In de jaren na de Tweede Wereldoorlog ging iedereen zo nel mogelijk terug naar ‘normaal’. “Papa fume une pipe et mama est dans la cuisine.” Kortom: het rook naar spruitjes. In 1968 breekt de studentenrevolutie uit: de nieuwe generatie wil het anders doen. Het bracht veel goeds op gang, ook het seksuele vrije denken was op zich een positief fenomeen. Maar er zijn altijd stromingen binnen bewegingen die doorschieten. Van wie het ideaal uiteindelijk niet de samenleving is, maar louter henzelf. Zo waren er de nodige vrouwen voor wie de Seksuele Revolutie averechts werkte, omdat mannen met de komst van meer anticonceptie dachten een ‘vrijbrief’ te hebben.

Senator Edward Brongersma

Mannen met pedoseksuele gevoelens roken tevens hun kansen. Onder het mom van liberté (en soms zelfs van ‘seksuele voorlichting’) werden minderjarigen betrokken bij volwassen lustgevoelens. Het ging zo ver dat de Nederlandse senator Edward Brongersma (1911-1998), in de jaren ’50 reeds veroordeeld voor pedoseksualiteit, in 1971 een belangrijke rol speelde bij de afschaffing van artikel 248bis van het Wetboek van Strafrecht. De toegestane leeftijdsgrens voor homoseksuele contacten werd verlaagd van 21 naar 16 jaar. Iets waar hij zelf grote ‘baat’ bij had en wat in het kader van de Seksuele Revolutie allemaal geaccepteerd werd. Hij wilde nog verder gaan en bepleitte een verdere verlaging van leeftijdsgrenzen en een grotere vrijheid voor jeugdigen om seksuele relaties, ook met volwassenen, aan te kunnen gaan, zelfs binnen het gezin. Incest moest dus maar kunnen dus. Zover is het gelukkig niet gekomen. Deze man kreeg in 1975 echter wel een lintje toebedeeld van toenmalig koningin Juliana.

Andere Tijden

In Frankrijk zijn in de jaren ’70 de Lolita-films gemeengoed. Kinderen die in hun puberteit in hun nudistenfamilies toch badpakken wilden dragen, werden uitgelachen door die hippe ouders. Wat volwassenen vrij en blij vonden, kon een gevangenis (ja soms zelfs de hel) zijn voor de kinderen in hun omgeving. Hoe anders er destijds tegen pedo’s werd aangekeken, wordt duidelijk in een aflevering van ‘Andere Tijden’. (ja, dat programma moet echt blijven, desnoods alleen digitaal) In de bewuste aflevering vertelt ene Frans over deze periode van de Seksuele Revolutie: “Ik werkte op de universiteit en ik had vaak foto’s van kinderen rond mijn bureau hangen: er was niemand die daar aanstoot aan nam.” Niet alles was toegestaan en niet iedereen dacht er hetzelfde over, maar de toon was mild.

De jaren ’80 en ’90

Dat begon in de loop van de jaren ’80 te veranderen. Onder invloed van onderzoek, waaruit bleek dat de positie van het kind totaal onderbelicht was en onthullingen over kindermisbruik veranderde het klimaat. Pedo-zedenzaken als Oude Pekela (1987) en de Bolderkaraffaire (1988) waren van grote invloed op de maatschappelijk en politieke opinie. Vanaf 1991 veranderde de wetgeving: bepalingen over kinderporno en kinderprostitutie werden aangescherpt. In 1996 kwam de gruwelijke Dutroux-affaire aan het licht in België met een terechte internationale walging tot gevolg.

‘De Kindervriend’

In dat jaar schreef Sarah Verroen over pedoseksualiteit in De Groene. Een kwart eeuw geleden kwam haar dat nog op veel (wat we nu zouden noemen) haatberichten te staan. Ze doet de onmogelijkheid van een relatie tussen volwassenen en kinderen uit de doeken en hoe desondanks de pedolobby actief blijft. Een citaat: “Pedofielen zeggen graag dat de maatschappij uit preutsheid geneigd is de seksualiteit van kinderen te ontkennen. Wij zouden ‘nog niet toe zijn’ aan het besef dat wij kinderen discrimineren en belemmeren in hun authentieke behoeften. Zoals vroeger homoseksualiteit werd veroordeeld, richten we nu onze angstige agressie op pedofielen. Zij behartigen de belangen van kinderen; wij veronachtzamen ze. Kinderen zelf hoor je nooit zo veel, tenzij ze in kranteartikelen worden opgevoerd om de reputatie van hun ‘vriend’ te verdedigen. In ieder geval hoor je nooit een kind uit zichzelf de behoefte uitspreken aan een seksuele relatie met de buurman.” Pas in 2002 werd in Nederland door een wetsherziening het verplicht horen van slachtoffers ingevoerd.

Pedoporno-archief

Eerdergenoemde senator Brongersma bouwde gedurende zijn hele leven aan een omvangrijke pedocollectie, bestaande uit een bibliotheek, inclusief wetenschappelijk onderzoek en een beeldarchief. Deze bracht hij in 1979 onder in een naar hem genoemde stichting, die als statutaire doelstelling had: ‘de bevordering van de wetenschappelijke bestudering en publicaties m.b.t. seksuele relaties tussen volwassen en jeugdigen’. In 1992 werd de doelstelling zelfs nog even verbreed naar ‘de bevordering van onderzoek naar de seksueel-emotionele gezondheid van kinderen en jeugdigen’. Na zijn dood in 1998 ontstond er commotie rond zijn collectie, nadat een gedeelte daarvan door het OM in beslag werd genomen. Er bevonden zich afbeeldingen tussen die werden aangemerkt als kinderporno. Sinds een wetswijziging in 1996 was het in het bezit hebben daarvan bij de wet verboden.

Frankrijk in de jaren ’90

Camille Kouchner beschrijft in haar boek ‘La familia grande’ hoe incest enorme verwoestingen aanrichtte in haar familie. In navolging van de bestseller in Frankrijk hebben honderden slachtoffers inmiddels hun zwijgen doorbroken. Camille Kouchner (46) is niet zelf misbruikt, het overkwam haar tweelingbroer. Hij was 14 jaar toen hun stiefvader, de bekende politicoloog en EU Parlementslid Olivier Duhamel, zich aan hem vergreep. Geschrokken vertelde hij zijn zus na de eerste keer wat er was gebeurd. “Hij kwam bij mij in bed en zei: ik zal het je voordoen. Je zult het zien, iedereen doet dit.” Cijfers zijn er niet, maar antropologe Dorothée Dussy schat dat 5% tot 10% van de Fransen als kind incest heeft meegemaakt. “Ik wist ervan en ik heb niets gedaan”, schrijft Camille, inmiddels zelf een gevierd juriste. Ze meldt dat zij niet de enige was die van het seksueel misbruik van haar tweelingbroer op de hoogte was. Verschillende familieleden en vrienden wisten wat er gaande was, maar niemand trok zijn mond open. Vooral dit feit van zwijgen van de omgeving herkennen veel slachtoffers. Als de seksueel misbruikpleger een (aangetrouwd) familielid is, blijkt het taboe nog groter.

Oogappeltje slaat terug

De bekende Franse auteur Gabriel Matzneff, die in 2013 nog de prestigieuze Prix Renaudot ontving, ligt momenteel eveneens onder vuur. Hij kon onder het mom van ‘artistieke vrijheid’ jarenlang pubermeisjes misbruiken en daar zelfs boeken over schrijven. Zijn ‘grote liefde’, Vanessa Springora, rekende afgelopen jaar af met hem in een eigen boekwerk: ‘Le consentement’. In interviews laat zij weten dat ze dit had bedacht als een soort van flessenpost, als een noodkreet aan de wereld. Het sloeg echter in als een bom. De inmiddels 84-jarige Matzneff viel van zijn literaire voetstuk en zal zich binnenkort moeten verantwoorden voor de Franse rechter. Gabriel Matzneff was 50 en Vanessa Springora amper 14 jaar toen ze een ‘relatie’ kregen. In 1993 figureerde zij zelfs als herkenbaar personage in Matzneffs roman ‘Prunelle de mes yeux’ (Mijn oogappel). Zij voelt zich seksueel, literair én psychisch aangerand. “Op die leeftijd word je niet geacht door een man van 50 van school gehaald te worden. Je wordt niet verondersteld met hem in een hotel te wonen, noch rond theetijd met hem in bed te liggen met zijn pik in je mond.”

Ook hier zwegen omstanders

In zijn gepubliceerde dagboeken uit de jaren ’80 stak Matzneff zijn pedoseksuele voorkeur niet onder stoelen of banken. Alles voor de kunsten immers. Maar in de huidige Franse pers en op sociale media heerst inmiddels grote verontwaardiging, omdat de media, o.a. presentator Bernard Pivot, hem destijds geen strobreed in de weg legden en hem zelfs een tv-forum gaven. Matzneff, die zichzelf als een orthodoxe katholiek afficheert, betitelt ‘Le consentement’ als: “Een excessief en vijandig, kwaadaardig werk dat de schoonheid van de liefde die Vanessa en ik hebben beleefd hypothekeert.” De huidige Franse minister van Cultuur, Franck Riester, heeft in een tweet gereageerd, gelukkig met de wijsheid van nu en staat achter Vanessa Springora: “Een literair aura geeft geen garantie op straffeloosheid.” Inmiddels wordt er in Frankrijk opgeroepen tot #MoiAussi in de literaire wereld.

Surviving R. Kelly

Tot vandaag de dag bestaan er dit soort mensen. In Nederland deed de 'Partij voor Naastenliefde, Vrijheid & Diversiteit' mee aan de laatste Tweede Kamerverkiezingen, niet voor niets ook wel 'de pedopartij' genoemd. En misschien heeft u, net als ik, de docuserie 'Surviving R. Kelly' uit 2019 gezien. Daarin beschuldigt een flink aantal (destijds minderjarige) vrouwen de 'I believe I can fly'-zanger van seksuele vergrijpen. Ook veel andere mensen uit de omgeving van Kelly vertellen erin over het ontoelaatbaar gedrag van de muzikant, die standaard een schare tienermeiden in zijn gevolg had. Jarenlang hadden omstanders hierover hun kaken op elkaar gehouden, waarschijnlijk omdat zij financieel afhankelijk waren van de hitzanger. Kelly zit nog altijd vast in Chicago in afwachting van verschillende strafprocessen tegen hem, allemaal wegens seksuele en psychologische mishandeling van voornamelijk tienermeisjes.

Uitgestotenen

De houding ten opzichte van pedo's is sterk veranderd en zelfs aan het doorslaan, gezien diverse geweldsdelicten in de afgelopen tijd. Er bestaan niet alleen met betrekking tot onschuldige voor 'pedo' uitgemaakte mannen misverstanden, maar tevens over pedofilie en kindermisbruik zelf. Forensisch psycholoog en Tilburg University-professor Stefan Bogaerts werkt al ruim 20 jaar met deze uitgestotenen. "Niet alle pedofielen zijn kindermisbruikers en niet alle kindermisbruikers zijn pedofielen", zo benadrukt hij in UNIVERS. "Mensen kunnen fantaseren over kinderen zonder over te gaan tot misbruik. En veel kindermisbruikers zijn niet seksueel aangetrokken tot hun slachtoffers. Iemand met een antisociale persoonlijkheidsstoornis heeft wellicht geen seksuele voorkeur voor een kind, maar misbruikt toch een kind." Een andere misvatting is dat pedofilie kan worden 'genezen'. Dat is helaas niet het geval volgens Prof.Bogaerts "Wanneer een pedofiel een kind heeft misbruikt, zal hij die seksuele interesse in minderjarigen niet kwijtraken. Behandeling kan deze verlangens niet wegnemen. Wat je wel kunt doen, is deze persoon leren om zijn driften te beheersen en zijn gedrag te veranderen."

Melding

Een pedofiel die een minderjarige misbruikt willen we ten alle tijde voorkomen. Een heksenjacht op onschuldigen eveneens. Belangrijk in dit #MeToo-tijdperk is dat juist ook minderjarige slachtoffers weten waar ze met hun verhaal naar toe kunnen, geloofd worden en hulp krijgen. Zij en getuigen van seksueel misbruik kunnen terecht bij de Hulplijn Verbreek de Stilte. Het telefoonnummer is 0900-999 90 01.

Beeld: Pxhere

Waardeer dit artikel!

Dit artikel las je gratis. Vond je het de moeite waard? Dan kun je jouw waardering laten zien door de auteur een bijdrage te geven. Zo help je onafhankelijke journalistiek in stand te houden.

Ik waardeer met:

Selecteer een bedrag

Mijn gekozen waardering € 0,00

BETALEN

Annedieke Kuchler

Bekijk berichten van Annedieke Kuchler

Het beste van en voor onafhankelijke journalisten